Р Е Ш Е Н И Е
№ 44423

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 38 състав,** в публично заседание на 26.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7549** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба от „Български пощи“ ЕАД срещу Решение № ППН-01-565/2025 г. от 13.05.2026 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД/Комисията), в частта по т. 2 и 3.

По поддържаните оплаквания за процесуална и материална незаконосъобразност на атакувания административен акт се иска отмяната му в съответната част с присъждане на деловодните разноски.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, оспорва жалбата. С отричащи основателността й доводи, моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност възразява срещу размера на заявените от оспорващия разноски.

Заинтересованата страна Т. П. Д. изразява становище за законосъобразност на обжалваното решение.

Заинтересованата страна М. С. Т. счита оспорването за основателно. Претендира разноски.

Жалбата е допустима - подадена е при надлежно упражнено право на оспорване. Разгледана по същество е неоснователна.

Административното производство е образувано по сезиране от Т. П. Д. с твърдения за злоупотреба с личните й данни, осъществена от М. С. Т. в качеството й на служител в „Български пощи“ ЕАД, която използвайки служебното си положение се е снабдила с личните данни на Д., без нейно знание и съгласие, като чрез служебен компютър е извършила достъп до системата на Местни данъци и такси (МДТ) на 26.01.2024 г. и 29.01.2025 г. и е изпратила съдържанието на

достъпената информация на сина на Д., с когото служителката е била във фактическо съжителство и от когото жалбоподателката е узнала за неправомерното обработване. Към жалбата до Комисията са представени екранни снимки от телефон и компютър.

В депозирано становище по случая М. Т. отрича да е боравила с личните данни на Д., включително чрез достъп в системата на МДТ. Счита, че сезирането на КЗЛД цели злепоставянето й, поради водените между нея и сина на жалбоподателката съдебни производства. Оспорва доказателствената стойност на представения снимков материал.

В отговора от „Български пощи“ ЕАД се сочи, че по повод подадена от Д. жалба на 20.03.2025 г. с твърдения за изпращане на 29.01.2025 г. чрез приложението за интернет комуникация „Вайбър“ от М. С. Т. - касиер гише в ПС – А., на П. Н. (син на Д.) на екранни снимки от програма „Местни данъци и такси“ за дължимите от Т. Д. и нейните близки данъци, дружеството е извършило служебна проверка, приключила с налагане на дисциплинарно наказание „забележка“ на служителката за извършено от нея нарушение на задължението за конфиденциалност. Установено е, че на 29.01.2025 г. няма данни за постъпило плащане от страна на физическото лице Т. Д.. Изложени са твърдения, че служителите на гише разполагат с правомощие да работят с програмния продукт на местни данъци и такси. Според пощенския оператор Т. се е сдобила с информацията в релевантния период, тъй като е живяла на семейни начала със сина на Д., поради което въпросните лични данни са й били известни не с оглед служебното й положение, а в лично качество. Счита, че не е налице незаконосъобразно обработване на лични данни от служител на „Български пощи“ ЕАД, а оплакванията в жалбата касаят изцяло битови отношения.

Със заключителния за административното производство акт КЗЛД е обявила жалбата за основателна. За да постанови този резултат, административният орган е обосновал извод, че М. С. Т., по силата на заеманата от нея длъжност в „Български пощи“ ЕАД, е имала разрешен достъп до програмата МДТ, но получената информация относно задълженията на Д. е обработила за свои цели, различни от тези на „Български пощи“ ЕАД, без основание, без указания от работодателя и в нарушение на служебните задължения. Преценил е, че макар дружеството да е изпълнило задължението да въведе подходящи технически и организационни мерки чрез съответни задължения в длъжностната характеристика на служителя, комуто е наложено дисциплинарно наказание за нарушаването им, отговорността на „Български пощи“ ЕАД следва да бъде ангажирана в качеството му на администратор на лични данни, допуснал негов служител да обработва незаконосъобразно личните данни на Т. Д. и нейни роднини. Действията на „Български пощи“ ЕАД са квалифицирани като нарушение на чл. 32, § 4 от Регламент (ЕС) № 2016/679. Предвид установеното нарушение, на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от ОРЗД, националният надзорен орган е приел, че постановяването на разпореждане администратора да съобрази операциите по обработване на данни с разпоредбите на Регламента, като чрез изрична заповед нареди на служителите си да не снимат и изпращат по електронен път информация, станала им известна в служебно качество, представлява ефективна, пропоционална и целесъобразна корективна мярка (т. 2). Определен е и 30-дневен срок от влизане в сила на решението за изпълнението й (т.3).

Решението на КЗЛД, в частта по т. 1, обявяваща жалбата на засегнатото лице за основателна, и по т. 4, с която на основание чл. 58, § 2, б. „и“ от ОРЗД за нарушение на чл. 5, § 1, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 2016/679 на администратора М. С. Т. е наложена корективна мярка административно наказание глоба в размер на 100 евро, е влязло в сила като неоспорено, респективно извън предмета на съдебната проверка.

Предмет на съдебен контрол е решението на Комисията в частта по т. 2 и 3, с която спрямо оспорващото дружество е разпоредена корективна административна мярка и е определен срок за

изпълнението й.
Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка констатира, че решението е постановено от компетентен държавен орган съобразно нормативно предоставените му правомощия - чл. 6, ал. 1, вр. чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД.
Оспореното волеизявление е обективирано в надлежна форма и съдържа изискуемите от закона реквизити – чл. 59, ал. 2 АПК. В акта са изложени фактическите констатации и правните основания за административно разпореденото, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на страните.
При постановяване на атакувания акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Органът се е произнесъл по допустимо сезиране, при надлежно конституиране на страните и спазена процедура, в рамките на която на заинтересованите лица е осигурено правото на участие и на защита на техните права и интереси в пълен обем. Решението е взето след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, анализ на събраните доказателства и обсъждане становищата на страните.
Спорът по делото се концентрира върху приложението на материалния закон. Предметът му е очертан от противоречието в позициите на страните по въпроса осъществени ли са елементите от фактическия състав на вмененото на жалбоподателя нарушение на правилата за защита на личните данни.
Материално законосъобразно КЗЛД е извела правните последици от констатираните в административното и неопровергани в съдебното производство факти.
Разпоредбата на чл. 5, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда принципа на законосъобразност при обработване на личните данни, а критериите за преценка на правомерността му са установени в нормата на чл. 6, § 1 от същия регламент. Според хипотезите на чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: субектът на данните е дал своето съгласие за обработка на личните му данни за една или повече конкретни цели – буква а); обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна – буква б); за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора - буква в); за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице – буква г); за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора – буква д); за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна – буква е). Отговорността за спазването им е възложена на администратора – чл. 5, § 2 от регламента.
Съгласно чл. 32, § 4 от ОРЗД, администраторът и обработващият лични данни предприемат стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора, освен ако от въпросното лице не се изисква да прави това по силата на правото на Съюза или правото на държава-членка. В случая подобно изключение не е налице.
Легална дефиниция на понятията „администратор“ и „обработващ лични данни“ се съдържа съответно в чл. 4, т. 7 и 8 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. с § 1, т. 2 и 3 от ДР на ЗЗЛД. По аргумент от чл. 4, т. 10 от ОРЗД, освен посочените категории, регламентът припознава и фигурата на лице, което под прякото ръководство на администратора или на обработващия лични данни има право да обработва личните данни.
От съдържанието на представените екранни снимки и Заповед № 605/11.04.2025 г. за наложено дисциплинарно наказание, е безспорно установимо, че М. Т., в качеството си на служител в „Български пощи“ ЕАД, разполагайки с разрешен достъп до програмата „Местни данъци и

такси“, е нарушила правилата за обработка на лични данни, като е достъпила личните данни на Д. и нейни близки за цели, различни от целите на администратора. В противовес на защитната теза на оспорващия, твърденият източник на познание относно конкретните лични данни (имена, ЕГН) – личните взаимоотношения между служителката и сина на субекта на лични данни, не отрича съставомерността на деянието. От значение за спорното правоотношение е използването на известните на Т. в лично качество данни за нерегламентиран служебен достъп до системата на МДТ, респ. за снабдяване с информация и извънслужебното й споделяне.

По делото няма спор, че „Български пощи“ ЕАД, бидейки администратор на лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, вр. с чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) № 2016/679, дължи обработването им в съответствие с нормите на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679, като по силата на чл. 32, § 4 от същия регламент следва и да обезпечи надлежно сигурността на обработването. В контекста на чл. 5, § 2 от Регламента и съобразно практиката на СЕС (дело С-683/21) юридическото лице-администратор носи отговорност за нарушенията, извършени от всяко лице, действащо в рамките на търговската му дейност и от негово име. Правилен е в тази връзка изводът на надзорния орган за осъществяване на предпоставките за ангажиране на отговорността на дружеството за нарушение на чл. 32, § 4 от ОРЗД. Позоваването от жалбоподателя на решение на СЕС по дело С-687/21 не променя крайния извод за законосъобразно приложена спрямо пощенския оператор корективна мярка по повод извършеното от негов служител неправомерно обработване на лични данни.

Реализирането на дисциплинарната отговорност на Т. чрез налагане на наказание от работодателя не изключва упражненото от КЗЛД правомощие. В случая е безспорно установено, че служителят на администратора е обработил личните данни на Т. Д. без да е налице служебна необходимост. Извличането по служебен път на процесните сведения и разпространяването им чрез съобщение в приложението „Вайбър“ до трето лице при липса на валидно основание и за цели, несъвместими с определените от администратора, обуславя незаконосъобразния характер на обработването на личните данни на Т. Д. и нейните близки, за което юридическото лице – администратор, под чието ръководство се извършва обработката, носи съответна отговорност. Въпросът за персоналната отговорност на лицето, извършило неправомерния достъп до личните данни, е относим към преценката за санкционирането му за нарушение на служебните задължения, но не съставлява основание за освобождаване на администратора на лични данни от отговорността за неспазване на изискването по член 32, § 4 от ОРЗД (в този смисъл - Решение № 5411/30.04.2024 г. по адм. дело № 11501/2023 г. по описа на ВАС).

Предвид характера и естеството на констатираното нарушение, разпоредената от Комисията корективна мярка е обоснована и съответна на целта на закона. Конкретната ПАМ притежава превантивен ефект, обвързвайки администратора на лични данни със задължението да не допуска подобна неправомерна обработка за в бъдеще. Упражненото в пределите на предоставената административна дискреция правомощие е оправдано от значимостта на регулираните със ЗЗЛД и ОРЗД обществени отношения, предпоставящи засилена защита при обработването на личните данни на физически лица. Мярката е съобразена с тежестта на нарушението, преустановяването на обработването, предприетите от администратора действия и липсата на други нарушения. Преценката за избора й почива на съображения за целесъобразност и ефективност, степента на засегнатите интереси на субекта на данните и защитата на обществения интерес.

Бидейки функция от установеното нарушение, упражненото от националния надзорен орган корективно правомощие, изразено в задължаване на пощенския оператор в 30-дневен срок от влизане в сила на решението да забрани на служителите си чрез нарочна заповед снимане и изпращане по електронен път на информация, станала им известна в служебно качество,

кореспондира на предвидената в чл. 58, § 2, буква г) от Регламент 2016/679 мярка. Видно от формулираното разпореждане, определената от Комисията мярка е с превантивна цел и очертава дължимия резултат от гледна точка на правилата за защита на личните данни, включително начинът на изпълнение и запълването ѝ с конкретно съдържание. Чрез атакувания акт се реализира и припознатия от закона резултат за осигуряване на ефективна защита при обработка и съхранение на лични данни.
Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването.
Изходът от спора обуславя в полза на ответника право на разноски за процесуална защита в размер на 200 лева, определен съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Превалутирана на основание Закона за въвеждане на еврото в Република Б. сумата възлиза на 102, 26 евро.
Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Български пощи“ ЕАД срещу Решение № ППН-01-565/2025 г. от 13.05.2026 г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т. 2 и 3.
ОСЪЖДА „Български пощи“ ЕАД да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 102,26 евро разноски по делото.
Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: